

16. За статиите по живопис, театър и музика /с името на автора/.

17. За статиите по стопанско съдържание: а/ земеделски, б/ търговия, в/ занаяти, г/ промишленост.

18. За статиите с научнопопулярно съдържание.

19. За статиите по технически и приложнотехнически въпроси.

20. За дописките с дребни градски новини, клюки и грязги.

21. За дописки и статии със сатирическо съдържание.¹⁵

В първия образец Хр. Гандев демонстрира изработването на показалци на срещашите се селищни имена на страниците на в. „Дунавска зора“ в броевете от 1869 г. Най-отгоре посочва информацията за вида на показалеца, името на описвания вестник или списание, годишнината и мястото на описване. След това поднася следните сведения: кой е описвачът; мястото и датата на описанието; постоянното местонахождение, инвентарният номер или сигнатурата, под която са заведени; заглавие; редактор и издател; място на издаването; годишнина (с римско число); календарна година (с арабско число); броеве, които са налице. На трето място се посочва извлечената информация. В конкретния, направен от учения, показалец за селищните имена във в. „Дунавска зора“ това е: име на града, темата на съобщението, в коя годишнина, брой, страница и колона се намира то¹⁶. При вглеждане в посочената информация в Образеца се вижда разминаване в посочените данни. Вестник „Дунавска зора“ започва да излиза през ноември 1867 г. в Браила и негов редактор е Добри Войников. Част от броевете му наистина се съхраняват в сливенското читалище „Зора“. Информацията за мястото на издаване Русчук и редакторите Иван Чорапчиев и Христо Попов отговаря на в. „Дунав“. Вероятно това разминаване е плод на факта, че Гандев в случая изработва образци за показалци, а не самите тях и си е позволил да не бъде докрай коректен в поднесената информация, което не е привично за него.

В следващите показалци ясно се вижда, че Хр. Гандев не остава само в рамките на възрожденския периодичен печат. Той разширява своето предложение, като към описваните материали включва и старопечатни книги и архивни документи от епохата. Втората група носи и свои специфични елементи при описването ѝ. Например при образеца за архивни материали Гандев посочва, че трябва да се включи и информация за вида на документа; формата и материала, брой листове и страници; печатен или в ръкописен вид; езика, на който е написан; датировка; автор и адресат; лични, местностни и селищни имена; приписки и бележки; състояние на документа; подвързия; история на документа и неговото доставяне; брой екземпляри; забележки¹⁷.